

Ωριμο φρούτο τής εποχής μωροδάτο είναι τούτες τις ημέρες οι Απόδημοι, ή μάλλον η ψήφος τους, για τους Έλληνες πολιτικούς που ύστερα από πολλά χρόνια αναμονής μάς θέλουν στην πολιτική ζωή τής πατρίδας, αλλά στο Σίδνεϊ, τουλάχιστον, δεν έχω εντοπίσει τέτοιο ενδιαφέρον. Δεν υπάρχει καμία ανυπομονησία “αμάν και πότε θα ψηφίσω”, ούτε αίσημα οργής επειδή μέχρι σήμερα υποφέραμε την έλλειψη άλλης μιας δυνατής κόντρας μέσα στην παροικία.

Οι μόνοι που ενδιαφέρονται για την ευλογημένη ημέρα που ο Ελληνισμός τού Σίδνεϊ θα σώσει την Ελλάδα από τα αδέρφια μας, τα οποία δεν ξέρουν τί κάνουν και ψηφίζουν πάντα λάθος κόμμα, είναι οι ηγέτες των τοπικών κομματικών παραρτημάτων Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ.

Το ενδιαφέρον τους είναι βέβαια δικαιολογημένο, αφού το θέλει η ηγεσία τους και ασφαλώς θα αναβαθμιστεί ο ρόλος τους τόσο μέσα στην παροικία, όσο και στα κόμματά τους ανάλογα με τον αριθμό ψήφων που θα ελκύσουν τελικά. Σε ωφέλη αποβλέπει και το ΣΑΕ, που ανάλαβε το ρόλο δικηγόρου υπεράσπισης τού δικαιώματος ψήφου για τους Απόδημους, σαν υπερκομματικός συντονιστής.

Σε συζητήσεις μου με παροικιακούς παράγοντες, αλλά και κοινούς θνητούς που μου είναι προσφιλείς επειδή είναι η πεμπουσία τής ομογένειας, το συμπέρασμα είναι ότι η πλειοψηφία αδιαφορεί, ενώ ένας μεγάλος αριθμός συμπαροίκων είναι κάθετα αντίθετοι επειδή τους ανησυχούν οι πιθανές οδυνηρές συνέπειες από την προεκλογική κόντρα.

Σε σύντομη συνομιλία μου με τον έμπειρο ηγέτη τού ΠΑΣΟΚ στο Σίδνεϊ, Δημήτρη Φούντα, προσπάθησε να με καθησυχάσει λέγοντας ότι δεν υπάρχει κίνδυνος διάσπασης στην παροικία επειδή οι σχέσεις των δύο κομμάτων, ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, είναι φιλικές και δεν έχω λόγο να αμφισβητήσω αυτό αφού μέχρι τώρα δεν είχαν τίποτε να μοιράσουν. Είναι άλλη ιστορία, όμως, όταν θα πρέπει να διεκδικήσουν τις ψήφους

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και... μη

μας σε αμφίρροπες εκλογές στην Ελλάδα, όπου κάθε ψήφος θα είναι πολύτιμη.

Προσωπική μου άποψη είναι ότι δεν πρέπει να ανησυχούμε για τον κίνδυνο μιας τέτοιας διάσπασης, επειδή θα είναι μια προσωρινή κατάσταση που θα εξομαλυνθεί μετά τις εκλογές όταν ηρεμήσουν τα πνεύματα. Αλλά πράγματα πρέπει να μάς ανησυχούν και ας τα εξετάσουμε εν συντομία:

* Το εκλογικό αποτέλεσμα

Το μεγαλύτερο κακό που θα μπορούσαμε να κάνουμε σ' αδέρφια μας στη Ελλάδα θα ήταν να ανατρέψουμε την εκλογική ετυμη-

στήριο επειδή χωλαίνει η δημόσια παιδεία, αν έχεις αγαπημένο σου πρόσωπο σε νοσοκομείο και πληρώνεις “βοηθητική” νοσοκόμο για να το φροντίζει, αν έχεις μαγαζί και στο κάνουν γυαλιά καρφιά κάθε τόσο οι κουκουλοφόροι, αν πνίγεσαι μέσα στη ρουφήχτρα τής ελληνικής γραφειοκρατίας όποτε πρέπει να την αντιμετωπίσεις, αυτά για σένα είναι το “εθνικό συμφέρον”.

Εμείς τα γνωρίζουμε όλα αυτά, φυσικά, από τα ελληνικά κανάλια που παρακολουθούμε φανατικά, αλλά αν δεν τα ζήσεις δεν μπορείς να καταλάβεις τον πόνο του άλλου.

Η ψήφος των Αποδήμων

γορία τους. Δηλαδή, να συμβάλουμε με την ψήφο μας στην ήττα μιας κυβέρνησης που θέλουν επειδή ευημερούν, ή να κερδίσουν τις εκλογές μια κυβέρνηση που καταψήφισαν επειδή υποφέρουν.

Το πρόβλημα αυτό ανέφερα στον υφυπουργό, κ. Πάνο Καμμένο, στα πλαίσια συνέντευξης και η απάντησή του ήταν πως “οι Απόδημοι θα ψηφίσουν με γνώμονα το εθνικό συμφέρον”.

Πρόκειται για μια ιδεαλιστική προσέγγιση, αλλά συμφωνώ πως οι Απόδημοι είναι πιο παθιασμένοι με τα εθνικά θέματα, Μακεδονικό και Κυπριακό, από ό,τι οι Ελλαδίτες. Όμως οι εκλογές στην Ελλάδα δεν γίνονται μόνο για την εξωτερική πολιτική, it's the economy stupid, όπως είπε ο Μπιλ Κλιντον και είχε απόλυτο δίκιο.

Αν είσαι άνεργος στην Ελλάδα και υποφέρει η οικογένειά σου, ή εργαζεσαι δύο δουλειές για να στείλεις τα παιδιά σου σε φροντι-

Γι' αυτό ακούω συμπάροικους που εκστασιάζονται με τον Καραμανλή ή τον Παπανδρέου που είναι εξίσου υπεύθυνοι για την κατάσταση στην πατρίδα μας, ή γοητεύονται με το χαμόγελο τής Ντόρας και την ευφυΐα τής Διαμαντοπούλου ανάλογα με την κομματική τους ταυτότητα.

Εκείνο που τους ενοχλεί, όμως, όταν επισκέπτονται την Ελλάδα είναι αν ο ταξιτζής τους χρέωσε ένα ευρώ παραπάνω, αν πλήρωσαν τον καφέ τέσσερα ευρώ, ή αν περίμεναν δέκα λεπτά για να εξυπηρετηθούν στην τράπεζα. Με τέτοια κριτήρια θα αποφασίσουμε εμείς την τύχη των αδελφών μας με την ψήφο μας;

Εφόσον, όμως, το απαιτεί το Σύστημα, συμφέρει στην Ελλάδα και το θέλει η πλειοψηφία τής ομογένειας (που δεν ρωτήθηκε) δεν θα είχα αντίρρηση να ψηφίζουν οι Απόδημοι, αλλά οπωσδήποτε με έναν τρόπο που δεν θα επηρεάζει

το εκλογικό αποτέλεσμα.

* Παραδοσιακή ηγεσία

Ένα άλλο σημαντικό πρόβλημα που θα παρουσιαστεί στις παροικίες αν οι ομογενείς εκλέγουν δικούς τους βουλευτές είναι πως θα υπονομευτεί, αν δεν αμφισβητηθεί κιόλας, η παραδοσιακή ηγεσία τους σήμερα που είτε εκλέγεται μόνο από τα μέλη κάποιου φορέα ή είναι διορισμένη.

Ο εκλεγμένος δημοκρατικά από όλη την ομογένεια βουλευτής θα ασκεί μεγάλη επιρροή στις κυβερνητικές αποφάσεις για τους Απόδημους και στην παροικιακή ζωή, όπου θα είναι περιζήτητος λόγω αυτής ακριβώς τής πολιτικής ισχύος του. Οπως δημοφιλείς ήταν κάποτε στην παροικία οι διευθυντές τής Ολυμπιακής, επειδή απλώς πρόσφεραν δωρεάν εισιτήρια για τις λαχειοφόρες αγορές τής Ανω Κρύας Βρύσης, ή μπορούσαν να αναβαθμίσουν ένα εισιτήριο στην business class.

* Κόστος

Η ψήφος των Αποδήμων συνεπάγεται δαπανηρές προεκλογικές εκστρατείες, αμφίδρομα ταξίδια από και προς Ελλάδα, ρουσφέτια προς άγναν ψήφων και ανίερους συμμαχίες για την επιλογή των υποψηφίων, που βλέπουμε ακόμη και μέσα σε φορείς μας, πόσο μάλλον για την εκλογή ενός προνομιούχου βουλευτή. Τα έχουμε ανάγκη όλα αυτά, έστω αν είναι το μικρότερο κακό;

* Διάλογος με την παροικία

Εγώ είπα και ελάλησα, αλλά δεν είμαι αλάθητος και επειδή αυτή η εφημερίδα είναι δημοκρατική, σήμερα καλούμε τούς ηγέτες στο Σίδνεϊ τής Νέας Δημοκρατίας, κ. Γιάννη Καλλιμάνη, τού ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτρη Φούντα, τού ΚΚΕ, κ. Μιχάλη Τσιλίμο, αλλά και τού ΣΑΕ, κ. Γιώργο Αγγελόπουλο να εκφράσουν τις δικές τους απόψεις για την ψήφο των Αποδήμων, που θα δημοσιευτούν στην γειτονική σελίδα 10.

Καλούμε οπωσδήποτε και όλους τους αναγνώστες μας να εκφράσουν τη δική τους άποψη με επιστολές, επειδή χωρίς αυτούς δεν μπορούν να γίνουν εκλογές!

* Κίνα - Αυστραλία

Πριν εκλεγεί πρωθυπουργός, ο Τζον Χάουαρντ, ήταν προσκολλημένος στην μαμά Αγγλία και επέκρινε τα ανοίγματα των Εργατικών στην Ασία. Όταν έγινε πρωθυπουργός και άρχισε να ρέει ο πακτωλός δολαρίων από την Κίνα, ο κ. Χά-

ουαρντ άλλαξε τροπάριο και έγινε κινεζόφιλος.

Στην αντιπολίτευση τώρα, όμως, οι διάδοχοί του άρχισαν να ψάλουν πάλι το τροπάριο τού κίτρινου κινδύνου και να καταγγέλλουν τις στενές σχέσεις τής κυβέρνησης Ραντ με την Κίνα.

Γι' αυτό δεν δικαιούνται να γίνουν κυβέρνηση με τέτοιες στενόμυαλες απόψεις που φτάνουν τα όρια τού ρατσισμού. Η κρίση που αντιμετωπίζει σήμερα η Αυστραλία οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι η Κίνα μείωσε τις εισαγωγές της από την χώρα μας, αλλά η κατάσταση είναι προσωρινή μέχρι να επανακάμψει η παγκόσμια οικονομία και η Κίνα να ξαναγίνει χρηματοδότης μας. Αλλωστε η Κίνα είναι η μεγάλη δύναμη τού μέλλοντος και η υπερδύναμη στην περιοχή μας που πρέπει να την έχουμε από κοντά.

Αυτές οι λεπτομέρειες είναι που κάνουν τον Κέβιν Ραντ να ξεχωρίζει από τους αντιπάλους του και το αποτέλεσμα φαίνεται περίτρανα στις δημοσκοπήσεις.

* Καλόο!

Μια παρέα γιατρών συζητά. Πάνω στην κουβέντα κάποιος ισχυρίστηκε ότι η μπίρα περιέχει γυναικείες ορμόνες. Αρχικά, όλοι γέλασαν αλλά ως επιστήμονες που ήταν, αποφάσισαν να ερευνήσουν το θέμα. Ηπие ο καθένας από 10 μπίρες και μετά το τέλος του πειράματος καταλήξαν στα

παρακάτω συμπεράσματα:

Είχαν παχύνει. Μιλούσαν ακατάπαυστα χωρίς να λένε ουσιαστικά τίποτα. Αντιμετώπιζαν προβλήματα στην οδήγηση και στο παρκάρισμα. Ήταν αδύνατο να κάνουν λογικές σκέψεις. Δεν μπορούσαν να παραδεχτούν ότι είχαν άδικο, παρότι ήταν ξεκάθαρο ότι δεν είχαν δίκιο. Καθένας θεωρούσε ότι είναι το κέντρο του σύμπαντος. Είχαν πονοκέφαλο και καμία διάθεση για σεξ. Και η αποκορύφωση: αναγκάστηκαν να πηγαίνουν κάθε 10 λεπτά στην τουαλέτα και μάλιστα όλοι μαζί. Περαιτέρω ανάλυση μάλλον είναι περιττή: Η μπίρα περιέχει γυναικείες ορμόνες!

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Αδελφοποιτός: Ήταν αυτός που συνδεόταν με κάποιον με αδελφοποίηση (αδελφός + ποιώ = κάνω κάποιον αδελφό), δηλαδή μια τελετουργία υποσχέσης φιλίας και προστασίας. Παλιότερα, στους γάμους οι αδελφοποιτοί ήταν οι σημαντικότεροι βοηθοί. Φρόντιζαν να εξοπλίσουν το σπίτι στο οποίο γινόταν ο γάμος με όλα τα απαραίτητα έπιπλα και σκεύη από τα γειτονικά σπίτια, αλλά και να σερβίρουν τους καλεσμένους. Εξαιρετικά τιμητικός τίτλος, μπορούσε να προκαλέσει προσβολές και αντιζηλιές ανάμεσα σ' αυτούς που τον δικαιούνταν λόγω στενής συγγένειας ή φιλίας αλλά δεν τον αποκτούσαν.

